

עמ"ת 3041/09/14 - קובי דירקטור נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ

09 ספטמבר 2014
עמ"ת 3041-09-14

בעניין:

קובי דירקטור

העורר

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

העורר וב"כ עו"ד מאיר לחן

ב"כ המשיבה עו"ד שרית אלישע-אל-עמי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כגד העורר ובת זוגו הוגש כתב אישום המייחס להם כי בתאריך 9.7.14, בשעת צהריים, החזיקו בצוותא סם מסוכן מסוג הירואין במשקל כולל של 7.2885 גרם נטו שלא לצריכתם העצמית. יחד עם הגשת כתב האישום, הוגשה גם בקשה למעצרים של העורר ובת זוגו עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדם, ולאחר שבית משפט קמא קבע שישנן ראיות לכאורה, ולאחר שגם לא הוצגה חלופה בעניינו של העורר, הורה בית משפט קמא על מעצרו עד לסיום ההליכים. מכאן הערר שבפני.

אין מחלוקת כי בבית בו התגורר העורר נמצא הסם המסוכן, כפי שצוין בכתב האישום. אין גם מחלוקת כי בת זוגו של העורר טענה כי הסם שייך לה, אם כי לדבריה הסם נועד לשימושה ולשימוש של העורר. בית משפט קמא קיבל את טענתו של ב"כ העורר כי לא ניתן יהיה לעשות שימוש באמרתה ובגרסתה של בת הזוג, שכן לא מדובר בעבירת אלימות המיוחסת לשניהם וזאת בהתאם לאמור בסעיפים 3 ו 5 לפקודת הראיות.

המחלוקת בין הצדדים הינה בכל הנוגע לאחריותו, ידיעתו, ואפשרות החזקתו של העורר בסם המסוכן.

בחקירותיו במשטרה מסר העורר שתי גרסאות "מתפתחות". בגרסתו הראשונה (מיום 9.7.14), הכחיש העורר כל קשר לסמים המסוכנים; טען כי מזה חודשים שאינו משתמש יותר; כי רק בעבר נהג להשתמש במריחואנה ואף התנסה בשימוש בהירואין; והכחיש כל ידיעה בנוגע לחומר שנתפס בביתו, והוסיף וטען כי זו הפעם הראשונה שהוא רואה את השקית המאובטחת ובו החומר האסור. גרסה שונה מסר העורר באמרתו השניה (מיום 13.7.14), כאשר טען שהסם שנתפס הינם לצריכתם העצמית שלו ושל בת זוגו, הגם שטען כי אינו יודע באיזה סם מדובר. העורר טען כי בת זוגו היתה

עמוד 1

מכילה עבירו במזרק את החומר בו השתמש, והוסיף וטען כי לגרסתו סבר שמדובר בסבוטקס, אותו בת זוגו רוכשת עבור שניהם.

למעשה טוען הסנגור כנגד שלושת האדנים עליהם ביסס בימ"ש קמא את החלטתו: כנגד חזקת המקום, כנגד חזקת הידיעה, וכנגד חזקת מטרת ההחזקה, אולם, דעתי אינה כדעתו.

בית משפט קמא קבע, ובצדק, כי בשלב זה של הדיון די בראיות שבחומר החקירה כדי לבסס גם את כתב האישום כנגד העורר. חומר זה מבוסס תחילה על מציאת הסם בביתו של העורר, היינו על חזקת המקום, כאשר גרסת העורר לפיה מדובר בחומר שידע כי הוא נמצא בביתם וכי היה מיועד עבורו ועבור בת זוגו, די בהם כדי לחזק גם את החזקה האמורה. יתרה מכך, ולאחר שעברנו משוכה זו, הרי שקיימת חזקת הידיעה בדבר היותו של החומר סם מסוכן, וטענותיו של העורר בכל הנוגע לעניין זה מקומן להישמע במסגרת התיק העיקרי. הוא הדבר בכל הנוגע לחזקת מטרת ההחזקה, חזקה המבוססת על משקל הסם.

יתרה מכך, העובדה שגרסתו של העורר, כפי שצינו לעיל, מתפתחת, יש בה כדי לחזק את הראיות לכאורה, וכך גם עצם העובדה כי העורר בעצמו מסכים שהוא מבין בסמים מסוכנים, יודע מה ההשפעה של סם מסוג הירואין ואמור לדעת גם מה ההבחנה בין השפעת הסם האמור לבין השפעת הסבוטקס.

די בכל האמור לעיל כדי לדחות את הערר.

יצוין כי הערר אינו מופנה כנגד ההחלטה הסופית לעצור את העורר עד לסיום ההליכים, שכן לא הוצגה חלופה מתאימה לבית משפט קמא.

ניתנה והודעה היום י"ד אלול תשע"ד, 09/09/2014 במעמד הנוכחים.

רויטל יפה כץ , סגנית נשיא